

ΕΧΟ
Σύντομοι
στίχοι
Lionara

Φίλοι, γνωστοί & Εχθροί

Όσο η ελπίδα για μελλοντικά πάρε δώσε είναι κοινή,

η φιλία καλά κρατεί.

Αν η ελπίδα δεν είναι κοινή, γίνονται απλά γνωστοί

και αυτός που έμεινε μόνος να ελπίζει όταν κακιώνει,

την έχθρα κορώνει.

Μήπως:

Μήπως,

όπως το έμβρυο, έχει τα μάτια και δεν βλέπει,

έχει τα πνευμόνια και δεν αναπνέει μ' αυτά,

ετοιμάζεται για μια μορφή ύπαρξης που δεν μπορεί να φανταστεί

κι εμείς ετοιμαζόμαστε για μια ακατάληπτη για μας μορφή ύπαρξης:

Ηδονοβλεψίας στη σκέψη μου...

Φοβάσαι τις γνώσεις που έχω αποκτήσει...

Δεν ξέρω τα πάντα την έχεις πατήσει...

Ξερόλας είσαι εσύ με την λίγη την γνώση, νομίζεις πως όλη στην έχουνε δώσει!

Ηχώ βελτίωσης ποιότητας ζωής

- Όταν ο χρόνος περισσεύει, η **απορία για το νόημα** ζωής παραμονεύει.
- Ανοίγεις **κύκλους χαρούμενης ζωής**, φιλικούς, δημιουργικούς, εργασιακούς, **επιβίωσης** αληθινής.
- **Αν με οικογένεια** βρεθείς τους **κύκλους χαράς μην αμελείς**, θα σε λυτρώσουν σύντομα, θα τους χρειαστείς.
- **Κρίση** περνάει κάθε φωλιά, **όταν για ανεξαρτησία** παλεύουν τα μικρά. Έχει μείνει καμιά ζεστή αγκαλιά;
- Διάλεξε για **διαρκείας συντροφιά**, **όποιον με ιδέες ομορφαίνει** την δική σου γειτονιά, **ζεσταίνει** την καρδιά, σε πρόοδο σε **προωθεί** βαθιά.
- Η **μόνη** **αυτάρκης ευδαιμονία**, είναι τις **γνώσης** η πανοπλία.
- **Δόξα και ύλης ευδαιμονία** δεν είναι **αυτάρκης**, στερείται **διαρκείας αξία**.
- Της **γνώσης** αν **δεν πάρεις** την στροφή, στα **γηρατεία** θα **βασανιστείς**, **δόξα και ύλη ν' απαρνηθείς**.

- Η **συντροφική σχέση** αν έχει κενά, μην κάνεις παιδιά, θα αμβλυνοθούν καταστροφικά.
- Όλοι υπεύθυνο σε χρήζουν αποκλειστικό, στο **παραστράτημα** που έκανε ο νιος. Ενώ εσύ νοιάστηκες επιμελώς και το **επηρεάζεις όχι αποκλειστικός(5%)** ως ο καλύτερος γονιός.
- Σκέψου, θυμήσου, με ό,τι **παιδί χαιρόσουν**, ζωντάνεψέ το, είναι το **ταλέντο σου**, πίστεψέ το.
- Πώς **έλεγχεις την μοναξιά σου** μην ξεχνάς, το **φόβο διαλύει της παντρείας, συμβιωτική ζωή να προτιμάς.**
- Μια του ψεύτη, δύο του ψεύτη, ο **"μοναδικός"** ο **στόχος επιτεύχθει**, θα ήταν ακόμη ουτοπικός, αν δεν καταλάβαινα, ευτυχώς, πως ψέμα η λέξη **"μοναδικός"**. Συλλογισμός χαλαρωτικός, πολλαπλά σημαντικός.
- "Άνθρωποι" για να γίνουν τα **παιδιά σου**, να τα βλέπεις ως **"φιλοξενούμενούς"** σου .

Μεθύσι Χαράς

Χορεύω ανέμελα, γελάω δυνατά,

για τρελή με περνάνε,

μα δεν ήπια γουλιά!

Αλκοόλ μου η χαρά μου... Όλη η ζωή δικιά μου!

Εξευτελισμός

Ω! Πόσο ευχάριστο ν' ακούς "ευχαριστώ" σε ανεβάζει σε βάθρο ψηλό.

Διπλά ευεργετικό, όσο χειρότερο λογίζεις τον εαυτό.

Στο πετσί σου νιώθεις του άλλου τον εξευτελισμό.

Αν τον άλλον αγαπάς,

"ευχαριστώ"

να μην ζητάς.

Η περηφάνια του "εγώ" ,

θα τον διώξει σε κόσμο μακρινό!

Άσχημη Σχέση

Δεν δίνεις τίποτα χωρίς εξευτελιστικά παρακάλια,

ζητάς διατάζοντας τα πάντα.

Δίνω τα πάντα, ελπίζοντας ίσως στο κάτι,

χωρίς ποτέ να ζητάω με εξευτελιστικά παρακάλια.

Ξυπνήσαν

Λουλούδια αν κρύψουν την καρδιά

προχώρα μη σε νοιάζει

του κόσμου ζήλεψε η λαλιά

τα μύρα τους ζαλίσαν

Νεκρή φύση ξυπνήσαν!

Διαίσθηση

Αισθάνομαι εμένα

Αισθάνομαι εσένα

Αισθάνομαι τον "Άνθρωπο" που κρύβει το ψέμα

Ψεύτικος ήχος, ψεύτικη εικόνα

Η αλήθεια στα μάτια λάμπει α κ ό μ α!

Ζω μηχανικά

Μάτια στεγνά, βλέφαρα βαρυά, δέρμα θαμπό,

βήμα αργό, κίνηση αδιάφορη

Δ ά κ ρ υ πικρό.

Ζω μηχανικά, από συνήθεια...Με κούρασαν τα πρέπει σας...

Α ι μ ο ρ α γ ώ!

Υπεύθυνος

Όσο αυξάνονται οι ευθύνες ζωής
που αναλαμβάνεις...
μικραίνουν τα εξωτερικά στηρίγματα...
γίνεσαι εσύ στήριγμα!

Αγάπη βλασταίνει

Αν η γυναίκα πλάι
Χαλάει τον κόσμο σου
και δεν τον ομορφαίνει...
Ψάξε αλλού να βρεις η αγάπη που βλασταίνει.
Και οι φτωχοί είναι πιο πλούσιοι σαν ειν' αγαπημένοι.

Πρόοδος πνευματική

Δέσμευσαν το πνεύμα μου
οι νόμοι και τα ήθη.
Σήκω κάτσε μ' είχανε
κλήρος και κάθε δίκη.
Πάγωσα κάθε πρόοδο ανθρώπου και της φύσης.
Τί κι αν απογόνους έκανα ...
Το πνεύμα ακόμα κρυώνει.

Δύναμη της αγάπης

Βάσανο στο κεφάλι μου

Βαραίνει την σιωπή μου

Κόκκινο τριαντάφυλλο

Βαστάει την ζωή μου...

Μον' αγκάθι του ας την πάρει!

Αυτοεκτίμηση

*Τον θερμοστάτη της αυτοεκτίμησης
κρύψ' τον μέσα σου βαθιά,
ανεπηρέαστο από τις εξωτερικές συναλλαγές.*

*Κοντά στα παράθυρα αν βρεθεί
δεν θα ζεστάνει ποτέ αυτό το σπίτι.*

Αυτοκτονία

*Η αυτοκτονία
διπλή ανθρωποκτονία
σκοτώνεις το εγώ σου
μαζί με το άλλο μισό σου
κι ας είναι εν ζωή
μια ζωή πενθεί...*

Πείρα

Ένστικτο αν δεν έχεις

Να μάθεις την ζωή

Περίμενε απ' τα λάθη σου

Την πείρα να γευτείς

Μόνο στα γεράματα

Τύχη και υπομονή!

Ουρανός Γίνε

Ο ουρανός που βρίσκεται

πάνω από τα σύννεφα

...ξέρει...

*και τις αιτίες και τα συστήματα
της κακοκαιρίας.*

Αδύνατο

Προσπάθησα πολύ

να χύσω τα μεγαλύτερά μου

συναισθήματα στα μικρότερα κουτάκια ενόχλησης

....θα πέθαινα προσπαθώντας

αδύνατο.

Άδειο

Και μετά μου λες ότι νιώθεις άδειο το μέσα σου...

Ψέμματα, αφού δεν μπορείς να με κοιτάξεις

και να μην γεμίσεις αισθήματα...

Κρίνο ζωής

Κρίνο στα δάχτυλα αγνό , δειλά στριφογυρίζει

Το 'κοψε από θαυμασμό, η ευωδιά ζαλίζει

Σάπισε το κοτσάνι του, έλιωσε τα πέταλά του

Στη μνήμη μόνο έμεινε η ωραία μυρωδιά του...

Μάτια μαργαριτάρια

Θυμάμαι τα μάτια που 'γιναν μαργαριτάρια.

"Είσαι ή δεν είσαι ζωντανός; Έχεις τίποτα μες στο κεφάλι;"

Ο Α ν υ π ό μ ο ν ο ς

Άνοιξα πανιά σε αδάμαστο αέρα η ζωή με πέταξε,

στο άγνωστο πέρα

Άν είχα λίγη υπομονή, η φουρτούνα για πάντα δεν κρατεί,

η γαλήνη περιμένει να φανεί

Η νύχτα για πάντα δεν κρατεί,

η μέρα θα την διαδεχτεί

Η ρότα στο χάρτη θα φανεί, στο αμπάρι πριν τελειώσει η τροφή.

Είμαστε νεκροί γι' αυτούς

Τα όρνια πετούν κυκλωτικά,
ήδη πάνω από τα κεφάλια μας,
μας βλέπουν για την λεία τους μας βλέπουν για νεκρούς.

Ο πνιγμός

Σβήνει το καλοκαίρι, ο ήλιος θαμπώνει, δύω κι εγώ
Κρύο το μέσα μου, δεν άλλαξε αυτό
Κοντεύει χειμώνας, ο αέρας δροσίζει, χωρίς ελπίδες εγώ
Πως θ' αντέξω το κρύο, παράσιτο νιώθω, δεν άλλαξε αυτό
Κολυμπάω ακόμα, θερμό το νερό, κρυώνει η καρδιά μου,
Την αφήνω εδώ,
Δεν σας εκθέτω, μ'αγαπάς σ'αγαπώ
Δεν άλλαξε αυτό!

Άνθρωπος, πλάσμα ηδονής

Ποιος πέταξε αυτό το πλάσμα της ηδονής,
σε αυτόν τον κόσμο οδύνης και το ανάγκασε να ζει;